

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 705/2024
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР, Радње за посредовање, промет робе на велико и мало, пословне активности и промета некретнина “Хавел“ Ниш, чији је пуномоћник Дражен Мијатовић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 875/21 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 875/21 од 05.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 875/21 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6641/19 од 08.10.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 662,50 динара са законском затезном каматом од 01.12.2009. године до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражена исплата разлике досуђеног до траженог износа од 7.950,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 875/21 од 05.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П 6641/19 од 08.10.2020. године. Ставом другим изреке, преиначена је одлука трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је одређено да свака страна сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде другостепеног суда у ставу другом изреке, који се односи на накнаду трошкова поступка, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Побијаном правноснажном пресудом у ставу другом изреке одлучено је о накнади трошкова поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, везано за одлучивање о накнади трошкова поступка.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се одлука другостепеног суда којим се односи на накнаду трошкова поступка.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против одлуке о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаним другостепеним решењем преиначена не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије у овом случају не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**